

Forligelsesdistriktet, og det troer jeg ogsaa har Erfaringen for sig her i Landet, idet de have faaet Godtgjorelse af Amtsrepartitionsfonden, ligesom det Samme ogsaa finder Sted i Norge. Nu mener jeg, at naar de almindelige Omkostninger skulle bæres deraf, saa bør deraf ogsaa betales Differencen af Rejseomkostningerne fra Forligelsescommissariers Bopæl og til Districtets yderste Grændse, thi det Hele vil være saa ubetydeligt, at man gjerne kunde lade Amtsrepartitionsfonden betale alle disse Omkostninger. Til § 4 finder jeg intet Særligt at bemærke, da jeg i det Hele finder den saare passende og hensigtsmæssig; det maa anses for rigtigt ved en saadan Indretning, hvis Virkning kun er heldbringende, naar Vedkommende bestöder Beboernes Tillid og Agtelse, at han, naar han for en Tid eller for bestandig har tabt nogen af de Qualificationer, som ere nødvendige for at bestöder den borgerlige Agtelse, da ogsaa maa fratræde denne Bestilling.

Der er imidlertid endnu en Betragtning, som kan gøre sig gjældende med Hensyn til disse 4 Paragrapher, og som jeg skal tillade mig at henlede Opmærksomheden paa. Der er nemlig en Klasse Embedsmænd, Amtmændene, der herved aldeles udelukkes fra Forligsvæsenet og de Indtægter, der for dem hidtil have været en Følge deraf. Jeg mener, at der i den Anledning burde tages en Bestemmelse enten saaledes, at Amtmændene for deres Vedkommende, for den Jurisdiction, det District, hvor de selv have fungeret, beholdt Forligsvæsenet, enten til deres Afgang eller Besordring, naturligtvis med mindre de selv ønskede at fratræde denne Stilling, eller ogsaa, at der gaves dem en Erstatning for det Tab, de derved lode. Jeg troer nemlig, at det er almindelig anerkjendt, og at det ogsaa er yttret af den forrige Finanzminister, at disse Embedsmænd, idetmindste den større Flerhed af dem, ere meget maadeligt afslagne, naar man tager Hensyn til deres Embeders Vigtighed og de med hvert Aar stigende Contourudgifter, men naar man antager det, finder jeg, at det idetmindste vilde være urigtigt og betænkeligt, om det end var juridisk gjorligt, at betage dem en saadan Indtægt, som de have gjort

og maatte gøre Regning paa dengang, de modtog Embedet. Jeg veed, at for en Deel af de Amtmænd, der boe i Kjøbstæderne, have hidtil de Sportler, der vare en Følge af Forligelsesvæsenet, været en meget betydelig Deel af den Løn, de have givet deres Fuldmægtig, og man maatte altsaa nu paa anden Maade give dem Erstatning, naar de nu skulde miste disse Indtægter. I Norge har det samme Spørgsmaal gjort sig gjældende, og mulig kan man her gøre det Samme, som man gjorde der, idet der skete en passende Forbedring af Amtmændenes Løn. Man kunde da gøre til en Betingelse, at de uden Erstatning skulde fratræde den Function, og saaledes bortfalde Godtgjorelsen til dem med det samme.

Varfod: Da en æret Rigsdagsmand igaar godtgjorde, at jeg ikke kjendte Forskjellen imellem Latin og Dansk, og frabad sig mit latinske Dansk, saa kunde det vistnok synes dristigt af mig, at jeg idag nærmest vil tillade mig en Sprogbemærkning med Hensyn til det foreliggende Lovforslag; men jeg skal desuagtet tillade mig at vove mig ud paa Glattis. Det Lovforslag, som et Par ærede Folkethingsmænd have indbragt for os, have de kaldt „Lov om nogle Forandringer i Forligelsesvæsenet“; Udvalget har foreslaaet at rette denne Titel til „Lov om Forandringer i Forligsvæsenet“. Udvalget maa altsaa have noget imod „nogle“; jeg veed ikke, hvorfor Udvalget har noget imod dette Ord: det forekommer mig, at der er mere Grund til at beholde det, end til at kaste det bort. Det skal jeg dog ikke opholde mig videre ved, men derimod ved, at Udvalget foreslaaer, og jeg troer med fuld Føie, at „Forligelsesvæsenet“ skal rettes til „Forligsvæsenet“. Efterat Udvalget nu har brugt Ordet „Forligsvæsenet“, bruger det dernæst Ordene „Forligskreds“, „Forligshandling“, „Forligsprotocol“, „Forligsmægling“, og vi finde altsaa i den foreliggende Lov 5. Ord, dannede af „Forlig“. Men det ærede Udvalg, som i Lovens Titel har villet stille os af med „Forligelses“, har dog ikke kunnet være consequent i saa Henseende, thi det holder paa „Forligelsescommissioner“. Jeg synes nu, at der var ligesaa god Grund for Udvalget